

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 443 af 1. Oktober 1945 forlængedes — for Tiden indtil den 15. December 1945 — Gyldigheden af Lovanordning Nr. 126 af 20. Marts 1945 vedrørende midlertidig ekstraordinær Hjælp til arbejdsløse, som ikke er berettiget til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945. Ved denne Lovanordning var der gennem en Forhøjelse af det Beløb, der i Henhold til Forsorgslovens § 297, Stk. 2, er stillet til Kommunernes Raadighed til Ydelse af paakrævet supplerende Hjælp af en vis almindelig Karakter, midlertidigt blevet tilvejebragt Mulighed for at yde en særlig Hjælp til de arbejdsløse, som var personligt tilmeldt, eller som ikke for Tiden var berettiget til at oppebære Hjælp fra deres Arbejdsløshedskasse.

Det Beløb, som den enkelte Kommune fik stillet til Raadighed til Ydelse af denne ekstraordinære Hjælp, blev fastsat saaledes, at det blev muligt at yde de nævnte Persongrupper samme procentvise Forhøjelse af Kommunehjælpen som den, der ved den samtidig udfærdigede og for samme Tidsrum gældende Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945, jfr. Lov Nr. 285 af 18. Juni 1945 og Lov Nr. 444 af 1. Oktober 1945 blev gennemført for Personer, der oppebærer Hjælp gennem Arbejdsløshedskasserne, det vil sige gennemsnitlig godt 40 pCt. af det normale Maksimum for Kommunehjælp, jfr. Forsorgslovens § 297, Stk. 1.

Ved det samtidig hermed fremsatte Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. er der imidlertid for Tiden efter 1. Januar 1945 foreslaaet gennemført visse Ændringer i de gældende Regler for Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse og Arbejdsfordelingsgodtgørelse. I Forhold til den fornævnte Lovanordning Nr. 125 af 20. Marts 1945 betyder dette Lovforslag bl. a., 1) at den ekstraordinære Forhøjelse

af Satserne for Arbejdsløshedsunderstøttelsen bortfalder, men at den modificerede Dyrtidsregulering samtidig ophæves og erstattes af den før Krigen gældende 2) at Huslejhjælpen til Ikke-Forsørgere bortfalder, 3) at Børnetillæggene forhøjes, og at Begrænsningen til 4 Børn bortfalder, 4) at Maksimum for Arbejdsløshedsunderstøttelsen til andre end Forsørgere med Børn nedsættes fra $\frac{4}{5}$ til $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige Arbejdsindtægt i vedkommende Fag.

Medens der herefter ikke er Grundlag for en Forhøjelse af Kommunehjælpen til Ikke-Forsørgere, er det Regeringens Opfattelse, at dette stadig maa være Tilfældet for Forsørgerne. For at muliggøre dette foreslaar man en Forhøjelse af den ordinære Kommunehjælp til Forsørgere svarende til den Forhøjelse, der foreslaas til de arbejdsløshedsforsikrede, der er berettigede til Understøttelse gennem Forsikringen. Det Beløb, hvormed Raadighedsbeløbet efter Forsorgslovens § 297, Stk. 2, herefter maa forhøjes for den enkelte Kommune, er ansat til 2 pCt. af et Beløb, der fremkommer ved at multiplicere det Antal Dage, i hvilke der oppebæres Arbejdsløshedsunderstøttelse i vedkommende Kommune, med den gennemsnitlige Invaliderente pr. Dag.

Man skal yderligere bemærke, at man i selve Lovteksten har tydeliggjort, hvilken Kreds af Personer, der omfattes af Lovforslaget, ved at bestemme, at den forhøjede Hjælp tilkommer Forsørgere, som har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet.

Den i nærværende Lovforslags § 1 anførte Bestemmelse om Forlængelse af Gyldigheden af den ved Lovanordningen af 20. Marts 1945, jfr. Loven af 1. Oktober 1945, indførte Ordning er indføjet af praktisk administrative Grunde, idet man har anset det for ønskeligt, at Ændringen af de hidtil gældende Regler først indføres med Udgangen af indeværende Kvartal.